

[Aksel Larsen.]

ofre mere tid og opmærksomhed på at redegøre for de virkninger, en tilslutning til de ydre syv vil kunne få for industri og håndværk såvel som for beskæftigelsen — mere tid og opmærksomhed, end udenrigsministeren ofrede derpå i sin redegørelse. At det så åbenbart er andre landes industri, der er særligt interesseret i frihandelsområdets dannelse og i at få Danmark med i det, gør en redegørelse for denne side af sagen så meget mere påkrævet.

Jeg kan tilslutte mig regeringens erklæring om en revision af toldtariffen inden årets udgang, idet jeg naturligvis forbeholder mig min mening om enkelthederne, til forslaget foreligger her i folketinget.

Jeg tror ikke, at en rimelig ajourføring af vore toldsætter behøver at betyde højere produktionsomkostninger og varepriser. Jeg tror derimod, at det ikke har været ubetinget gavnligt, at Danmark i alt væsentligt er blevet stående på toldtariffen af 1924, mens omtrent alle lande, vi handler med, har sat deres toldsætter betydeligt i vejret. Told er ikke et principielt gode, men det kan være en uomgængelig praktisk nødvendighed, især når man som Danmark har en meget stor udenrigshandel og lever i en verden af toldmæssige ulve.

Bliver de ydre syvs frihandelsområde en realitet, er det absolut nødvendigt, at vor toldtarif revideres inden den forudsete skæringsdag 1. januar 1960. Ellers går det ud over industrien, og ellers går det i høj grad ud over beskæftigelsen. Men naturligvis må jeg advare mod told eller toldforhøjelser på de råstoffer og halvfabrikata, som Danmark må importere for at holde sin produktion i gang.

Toldforhøjelser vil med sikkerhed give én ting: flere penge i statskassen. Det bør yderligere animere til ophævelse af de indirekte skatter, de såkaldte forbrugsbelemrende foranstaltninger, som regeringen belemrede befolkningen med i juni 1957.

Som det forhåbentlig fremgår af, hvad jeg hidtil har sagt, anbefaler jeg ikke fort-

sat deltagelse i forhandlingerne om det ydre frihandelsområde, fordi jeg ubetinget anser det for det mest ønskelige, men fordi det er det bedste, vi kan gøre i den givne situation. Jeg ved meget vel, at økonomisk gruppesamarbejde med andre og større lande kan få politiske følger, men det behøver ikke at blive tilfældet med de ydre syv. I så henseende er der en himmelvid forskel på betingelserne hos de seks og de syv. Og jeg kan ikke i min vurdering se bort fra, at holder vi os uden for de ydre syv, forskertses mulighederne for at redde en del af det planlagte nordiske økonomiske samarbejde; så bliver vi skilt fra Norge og Sverige.

Jeg er også opmærksom på, at en vis garanti mod uheldige udenrigspolitiske følger må ligge i, at tre lande af de syv er neutrale stater, nemlig Sverige, Østrig og Schweiz.

Så vidt jeg kan se vil organiseringen af de ydre syvs frihandelsområde ikke være nogen hindring for Danmarks samhandel — og for Danmarks udvidede samhandel — med andre lande, og jeg opfordrer regeringen til energisk og målbevidst at arbejde for en sådan udvidelse. Man bør især være opmærksom på de utvivlsomme muligheder, der findes i Østeuropa, Asien og Afrika.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har andetsteds beklaget sig over, at regeringen ikke har orienteret sig tilstrækkeligt om vore muligheder hos de seks. Jeg kan ikke se, at vi savner orientering, vi ved mere end tilstrækkeligt. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen synes at overse, at Romtraktaten var en kendsgerning, før mulighed forelå for, at Danmark kunne komme ind i billedet, hvis vi var tåbelige nok dertil. Vi havde den mulighed at melde os ind i en stram statspolitisk forening, hvis vedtægter andre havde udformet, og hvoraf vi ikke igen kunne melde os ud. De ydre syvs frihandelsområde er derimod ikke en kendsgerning endnu og vil heller ikke være det, selv om udenrigsministermødet i Saltsjöbaden vedtager en principiel erklæring om oprettelse af dette område. Først derefter skal der